

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

23. De die festo Visitationis B. Mariæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

CAP. XXIII.

De die festo Visitationis B. Mariæ Virginis.

PRIMO queritur, Quando & à quo fuerit instituta anniuersaria celebratio Visitationis B. Virginis? Dicitur instituta ab Urbano VI. & confirmata à Bonifacio IX. occasione Schismatis, quod tunc maxime Ecclesiam vexabat; vt de Dei Genitricis ope inuocata, tantum malum Deus ab Ecclesia auerteret. Extat Decretum in concilio Basiliensi sess. 43. cuius verba sunt huiusmodi: *Decreuit Synodus ad honorem Dei Genitricis, vt post expletam resurrectionis Dominica, Pentecostes, Gloriosa Trinitatis, Corporis Christi, Beatorum Ioannis Baptistæ, & Apostolorum Petri, & Pauli, solemnitas, in quibus Ecclesia post solemnitates Annuntiationis Dominica, quam præfata Visitatio, temporis ordine confestim sequatur, est occupata, per singulas Christianorum Ecclesias quolibet anno sexto Non. Iulij festum Visitationis gloriosa Virginis celebraretur.* Hæc ibi. Porro colit Ecclesia hanc celebritatem officio duplici, sed iure communi non præcipit populo eam seruare.

Secundo queritur, Cur Ecclesia secundo die Iulij celebrat Visitationem B. Virginis, cum ex Euangelio constet eam statim securam fuisse post annuntiationem? Respondeo, Ecclesiam celebrare diem festum B. Virginis secunda die Iulij, post octauam S. Ioannis Baptistæ, quia quo die B. Maria Sanctam Elisabetham visitauerit, ex Sacris litteris non constat: at ex ijs liquido constat, quasi tribus mensibus, apud illam mansisse, ex quo die ad illam visitandam accessit. Vnde ex Euangelio magis nobis notum est tempus, quo Visitatio finem habuit, quam tempus quo visitatio facta est. Nam si B. Elisabetha visitata, quasi tribus mensibus in domo Zachariæ mansit, consequens est, vt manserit vsq; ad diem, quo natus est Ioannes Baptistæ, paulo ante, aut paulo post. Ecclesia igitur certior de tempore, quo finita est Visitatio, quam de tempore quo cœpta est, celebrat diem festum Visitationis post Natalem S. Ioannis Baptistæ, quia tunc, vel paulo ante Visitatio finem habuit, & B. Virgo domum suam redijt.

Tertio queritur, Quando B. Virgo iter suscepit ad visitandam Elisabetham? S. Bonaventura ait, statim diluculo illius diei, sine noctis, quo concepit Filium Dei profectam fuisse, quia Euangelista dixit: *In diebus illis exurgens Maria, abiit in montana cum festinatione. In diebus illis, inquit, quasi dicat, paulo post tempore.* Probabile est, B. Virginem iter suscepisse die 26. aut 27. Martij. Illis porro verbis: *(cum festinatione)* insinuat Euangelista, diuinitus B. Virginem iam concepisse: siquidem nihil impediuit conceptus in eius utero fetus, quo minus iter longum, & asperum virgo festina suscipere. Abijt cum festinatione, quia Dei Spiritus eam vrgebat, stimulabat charitas feruens erga cognatam, ardens desiderium inseguendi Elisabethæ: in ætate prouecta prægnanti, item modestia, & pudicitia virginalis eam impellebat, vt publica loca, & hominum aspectus præteruolans, in domum suæ cognatæ sese abderet.

Quarto queritur, Qua de causa ierit ad visitandam Elisabetham virgo benedicta? Nullo modo videtur probandum, quod Theophylactus, & quidam alij aiunt, tam subitam profectionem B. Virginem suscepisse explorandæ, experiendæ, probandæq; huiusmodi causa: nam credidit omnino Angelo, & illi dixit Elisabetha: *Beata quæ credidisti.* Placet quod S. Ambrosius dixit: *Non quasi incredula de oraculo, nec quasi incerta de nuncio, nec quasi dubia de exemplo: sed quasi læta pro voto, religiosa pro officio, festina pro gaudio, in montana perrexit.* Dicitur est *(in montana)* hoc est, in montanam regionem Iudææ, in qua erant ciuitates & oppida.

Quinto queritur, Quenam fuerit ciuitas Iudææ, ad quam B. Virgo perrexit? Lucas solum dixit: *Abijt cum festinatione in montana in ciuitatem Iudææ, id est, in vnam ex ciui-*

tatibus, quæ ad tribum Iudææ pertinebant. Quidam recentiores dixerunt eam ciuitatem Hierosolymam fuisse, quæ per Antonomasiam dicta est ciuitas, quæq; erat in montibus sita; in qua etiam commorabantur sacerdotes tempore vicis suæ. Probabilius puto, quod alij tradiderunt, fuisse urbem Hebron, quæ, vt constat *Iosue 21.* erat in montibus Iudææ, & data sacerdotibus ad habitandum, & pertinebat ad tribum Iudææ.

Sexto queritur, Quantum fuerit illud iter, quod B. Virgo suscepit? Respondeo, iter à Nazareth vsq; ad montana Iudææ, fuisse iter trium dierum: distabat enim montana Iudææ, vt tradunt eorum locorum periti, à Nazareth, triginta leucas, vel vt minimum, 27.

Septimo queritur, An B. Virgo sola ierit ad visitandam Elisabetham? Euangelista nihil expressit, & ideo quidam existimabant solam perrexisse. Sunt qui dicant, eam habuisse comitem viæ ipsum Iosephum sponsum suum, quoniam non videtur verisimile, sine eo tantum iter suscepisse, erat enim ei custos, & adiutor in omnibus, habitabatq; simul. Alijs videtur improbabile, Iosephum fuisse comitem viæ, quia alioqui cognouisset Incarnationis mysterium, cum audisset Elisabetham dicentem Virgini: *Vnde hoc mihi, vt ueniat mater Domini mei ad me?* audissetq; B. Virginem laudantem Deum, his verbis: *Magnificat anima mea Dominum; probabilius videtur, in tanto itinere & comitem sociamq; aliquam feminam habuisse: magis enim decere videbatur prudentiam, & pudicitiam virginalem Mariæ, vt cum comite aliqua iter susciperet. Quare si comes viæ non fuit S. Iosephus sponsum eius, vt fortassis fuit, consequens est, vt aliqua femina fuerit, quæ sibi nota, & familiaris erat.*

Octauo queritur, An B. Virgo manserit apud Elisabetham vsque ad diem, quo natus est Ioannes Baptistæ? Est sententia asserentium, eam mansisse vsque ad ortum Ioannis: quod quidem est valde probabile, quia in partu, Elisabetha magis indigebat opera, & charitate officiosa Virginis, quam antea: ergo verisimilius est, tantam Virginem Dei matrem, astitisse Elisabethæ cognatæ suæ parienti, quæ astiterat prægnanti, alioqui enim discessisset B. Virgo, quo tempore magis necessaria futura erat eius opera.

Alij vero sentiunt, paulo ante quam nasceretur Ioannes Baptistæ, Virginem in domum suam redijisse. Meo iudicio, probabilius est, affuisse B. Virginem in ortu Ioannis Baptistæ. Vnde quidam existimant, eum recens natum non solum suis oculis vidisse, sed etiam brachijs excepisse, vt quæ diuinitus intelligebat illum futurum tantum prophetam, quantum postea extitit, & dignum sui Filij Præcursores. Probabile itidem est, expectasse vsque ad octauum diem, quo circumcisus est Ioannes, & postmodum ad domum suam redijisse. Præterea, vt supra dixi, Ecclesia celebrat Visitationis diem secunda die Iulij, quia ea die Deipara ex domo Zachariæ discessisset videtur.

Nec obstant ea quæ primæ sententiæ Auctores obijciunt, Lucas dixisse: *Mansit apud eam, Elisabetham, quasi mensibus tribus;* quia illud aduerbium, *quasi*, non minuit, sed rei veritatem significat: imo significat numerum non solum paulo minorem, sed etiam paulo maiorem, sicut cum dicimus: Præsentem fuerunt quasi quater mille homines, non solum significamus affuisse quater mille homines, aut paulo pauciores, sed etiam quater mille, aut paulo plures. Ita prorsus B. Virgo mansit apud Elisabetham tribus mensibus, aut paulo pluribus, paucioribusque diebus.

Nec item obstat, quod ait idem Euangelista Lucas illis verbis adiunctis: *Elisabeth impletum est, tempus partendi;* quasi insinuet partum Elisabethæ subsecutum fuisse, postquam B. Virgo discesserat. Neque enim Euangelista semper seruat ordinem rei gestæ: Lucas narrauit prius totum id, quod ad visitationem pertinebat, vt eam consequenti, & continuato sermone completeret, postea vero redijt ad partum Elisabethæ. Quod autem aiunt Auctores pri-

mae sententia, apud Hebræos mortem fuisse, ne puella, siue virgines feminis parentibus adessent; Respondeo, hoc nihil obstat: nam B. Virgo ad breue tempus secessit in locum secretiorem, interim dum Elisabetha pariebat: vt cum peperisset, statim postea, obsequij gratia, ad eam accurreret. At, non decuisse, inquit, virginalem pudicitiam, vt tunc adesset Virgo pudicissima, cum frequentes cognati, vicini, & amici ad parturientes feminas accedunt. Respondeo, nec hoc decuisse B. Virginem: nam credibile est eam, dum aderat ab hominum frequentia recessisse, & abdidisse se in locum domus secretiorem.

Celebrat præterea Ecclesia Romana, diem festum B. Virginis ad N. ues, qui dies festus consuetudine recepta Romæ seruatur, non necessitate legis, sicut cæteri, quos dixi. Liberius Papa Basilicæ insignem in honorem B. Mariæ Virginis dedicauit in Monte Esquilino iuxta Aggeres Tarquinij ad macellum Liuiæ impensis Ioannis Patritij. In eisdem Basilicæ erectione, ea de re fuit vterq; per visum admonitus, & miraculo confirmatus; descendenti- bus niuibus in Nonis Augusti, formam Templi monstrâ- tibus. A Liberio fundatore Basilicæ diu vocata est Libe- riana: postea à Sixto III. Pontifice restituta, & amplior facta fuit circa annum Domini 132. Dicitur deinde est S. Mariæ ad Præseppe, ob translata in eam ex Bethlechem fa- cta Christi incunabula. Postremo appellata est S. Mariæ Maior: quia cum multa templa in honorem B. Mariæ es- sent iam in Vrbe dedicata, vt præstantia, & antiquitas eius Basilicæ significaretur; cœpta est dici S. Mariæ Maior. Præterea in Hispanijs speciatim colitur dies festus Ex- pectationis partus B. Virginis. Cuius rei causa hæc est, quia cum Annunciatio B. Virginis in Hebdomadam fan- dam frequenter incidat, eo tempore solemnî ritu pro- pter passionem, & mortem Christi Domini coli, & cele- brari non poterat. Ideo olim in Concilio Toletano X. Prælati præfides Hispaniarum, in Aduentum Domini, nimirum ad 15. Kal. Ianuarij transfulerunt celebritatem Annunciationis. Et quia translatio incidit in eam diem, in qua Ecclesia Romana incipit decantare ad vespertinas preces eas Antiphonas, quæ maiores, & solemniores dicuntur, quæque inchoantur à litera O. ideo in Hispania vocatur Annunciatio B. Virginis, de la O. Rursus, quia cuiusmodi Antiphonæ reuocant in memoriam suspiria, ge- nitus, & desideria antiquorum Patrum, qui olim Chri- sti Aduentum expectabant, appellatur etiam in Hispania, Expectatio partus B. Virginis, eo enim tem- pore Beatissima Virgo partui vicina, expectabat ortum Filij Dei, quem suo in vtero iam concepserat. In Eccle- sia Ambrosiana colitur Annunciatio in die Dominica, quæ Natalem Domini proxime antecedit: vt testatur Galefianus in Annotationibus ad Martyrologium Roma- num: eadem ratione, nimirum quia sepe incidit in heb- domadam Sanctam, in qua ob passionem, & mortem Do- mini solemnî ritu, & cæremonia coli non potest: ac pro- inde transfertur in prædictam diem Dominicam.

CAP. XXIV.

De diebus festis duodecim Apo- stolorum.

IVRE communi dies festi duodecim Apostolorum co-
luntur, & obseruantur, vt patet ex cap. Pronunciandum de
consecrat. distinct. 111. Et cap. Conquestus de Ferijs, & creditur
horum dierum festorum institutio esse perantiqua, vt
constat ex Martyrologijs omnibus Latinorum, & Græ-
corum: quando vero agi, & coli ceperint, certo non con-
stat. Verisimile est, eos dies celebrari cœpisse statim at-
que Apostoli discipuli eorum successerunt. Clemens Ro-
man. lib. 2. Constit. Apostolica. cap. 43. meminit dierum,
qui sunt Apostolis sacri. Porro quæ supra attulimus Iu-
ris Decreta, vim & locum habent in diebus festis præ-
cipuis duodecim Apostolorum, in quibus pro Christo

occis, martyrij palmam consecuti, ad regna cœlestia con-
uolarunt. Sunt enim alij dies ipsi à postolis sacri, sed non
præcipui, nec tanquam dies feriatij ab vniuerso Christia-
no populo seruantur. Cuiusmodi sunt dies Cathedræ, &
vincula S. Petri, & sancti Ioannis Euangelistæ ante por-
tam Latinam.

Sanctus Petrus Apostolus mortuus est 3. Kal. Iulij, hoc
est, die 29. Iunij, sed in summo Pontificatu vniuersim
post Christi necem annos 36. menses duos, specia: im ve-
ro in Pontificatu Romano annos 24. completos 25. in-
choatos, menses tres, dies duodecim: à tertio anno in-
choato Claudij Imperatoris vsque ad 13. annum Neronis
Imperatoris. Supplicij locus fuit Romæ summitas Ianicu-
li, seu Vaticanæ montis, imminens Naumachiæ Neronis
inferius iuxta Tyberim sita: Ianiculus, qui nunc mons
Aureus dicitur, & Vaticanus apud antiquos Auctores,
eiusdem montis appellationem habebant. Clemens Pe-
tri discipulus in ima Vaticanæ parte, in qua Neronis hor-
ticant, & circus cum Obelisco iuxta Apollinis Tem-
plum sepeliuit, vbi nunc est Basilica S. Petri à Constanti-
no Magno Imperatore exædificata; & in summitate Ian-
niculi, vbi martyrium est passus, est magnificum Tem-
plum extructum nomine & titulo S. Petri montis Aurei
insignitum. Porro cum Nero incepisset Christianos perse-
qui, Sanctus Petrus, vrgentibus fidelibus, vt fuga se illis
diutius seruaret, precibus eorum flexus, nocte muro egre-
di cœpit, & videns in porta Capena Christum sibi occur-
rentem, & Urbem ingredientem, ait illi: Domine quo va-
dis? Respondit: Romam venio iterum crucifigi, intellexit Pe-
trus ad suam crucem pertinere diuinum responsum, &
quod iterum Christus crucifigendus esset in seruo. Et ita
in Urbem redijt sponte. Egesippus lib. 3. de excidio Hierosa-
lymo. c. 2. Ambrosius in Auxentium de Non traden. basilic. Gre-
gor. in Psalmum tertium Pœnitentialem.

Sanctus Petrus post Ascensum Domini in cœlum, se-
quenti, vt creditur, die Dominica, die Maij 17. tanquam
Pontifex, munus iniunctum obire cœpit. Nam de substit-
tuendo nōuo Apostolo in locum Iudæ proditoris, ora-
tionem ad vniuersam collectam Ecclesiam habuit, &
Matthias Apostolus sorte electus est.

Die Dominica 24. Maij, & vt creditur 30. à Resurre-
ctione Dominica, Petrus oratione ad populum habita,
tria millia hominum ad Christum conuertit.

Claudum multos iam annos ab vtero matris ad Por-
tam templi Speciosam medicantem sanauit, ita vt exsil-
liret, & ambulans laudaret Deum: & oratione habita ad
Populum auctus est numerus credentium ad quinque
millia hominum.

Sacerdotes, Magistratus templi, & Sadducæi curarunt,
vt Petrus, & Ioannes in carcerem mitterentur: & mox di-
mittunt eos, denunciantes illis, ne omnino docerent in
nomine Iesu.

Credentes, omnia in commune conferunt, in quibus
nominatim fuit Barnabas, Leuites Cyprius.

Ananiam, & Sapphiram coniuges pretium agri venditi
ementicos, partem sibi fraudulenter referuantes, & id ma-
litiöse Petrum latere posse putantes, Petrus reprehendit,
& mors in vltionem vtriusque diuinitus insignenda à Pe-
tro prædicatur, & continuo secuta est.

Conciones Petri frequentes, & miracula ab eo facta,
vt signa & prodigia per omnes Apostolos edita, ita ani-
mos audientium, & videntium commouebant, vt magna
fueret credentium virorum, ac mulierum in Ecclesia ac-
cessio.

Apostoli in carcerem conijciuntur, sed diuinitus per
Angelum liberati, rursus ad populum concionantur: edu-
cti in Concilium respondent: Obediare oportet Deo magis,
quam hominibus. Gamalielis suffragio à cæde liberantur,
sed flagris cæsi.

Petrus, & cæteri Apostoli Diaconos elegerunt in mini-
sterium sanctarum viduarum. Hæc omnia contigerunt
codem anno, quo mortuus est Christus.

Añ. 1.

Añ. 1.

Añ. 3.

Añ. 4.

Añ. 4.

Añ. 5.

Añ. 5.

Añ. 5.

Añ. 7.